

VERSUS AD ENGILMARUM¹⁾ VENERABILEM DOCTOREM ET GRAM-
MATICE RETHOREM.

O felix semper magne Engilmare magister,
Care dei famule, doctor et abba bone:
Mistica res etiam celebre tribuit tibi nomen,
Diceris ore hominum angelicus quoque uir.

5 Angelus aut famosus eris cum nomine dictus:
Virtus celsa tibi sic uocitare dedit.

Inde secundum nomen eris hunc missus in orbem
Militibus Christi pandere iura poli.

Qui refoues homines iam sepe fauoribus omnes,
10 Auxiliare tuo et mihi discipulo.

Inspicere scriptis digneris uilibus istis:
Distantes²⁾ uersus corrige tu manibus.

Credo meum numquam posse persistere uersum,
Ni claris oculis cernere nempe uelis.

15 Sit³⁾ quamuis dictum exiguum non despice nostrum,
Mente sed huc uersa desine⁴⁾ magnifica.

Nam sepe contingit ei qui maxima captat,
Ut dignatur enim parui aliquid capere,

Egregiosque cibos tentat qui sufficienter,
20 Austeriora tamen carpere poma uelit.

Potibus et uino semper dominatur amando,
Exhausto laticis pocula quippe cupit.

De libris, domine, ad tempus requiesce profundis,
Horum et nunc aliqua perspiciendo lege.

25 Lingua tua et quando dictis uersatur in istis,
Res si parua placet, laus tibi deinde manet.

Organa ut⁵⁾ absque uiro non possunt promere cantus:
Sic sine te, domne, nil modulare queo.

Auf diese Zueignung folgt f. 34v.

Incipit prefatio de uita sancti Herasmi, qui post
multas poenas ac magna tormenta uitam cum pace
finiuit II. Nonas Iunias.

Quisquis in orbe manet, curis constringitur atris.

Cor quocumque regit, sollicitudo aderit u. s. w. 20 Distichen,
sodann f. 36 Explicit prologus. Incipit liber.

Iam uenerandus erat presul, cui nomen Herasmus,

Comptus et hic meritis fuerat et moribus almis u. s. f., es
endet f. 53v. Gloria cum sanctis cui sit sine tempore cunctis.

Einen bairischen Abt des Namens Engilmare, wenn der
angeredet überhaupt ein Abt war, habe ich bisher nicht
ermitteln können: da der übrige Inhalt der Hs. zum guten Theile

1) Auf Rasur, später ergänzt.

2) 'Dictantis'?

3) 'Sis' Hs.

4) 'desere'? 5) 'aut' Hs.